

nalisere visse forhold, der beslægtede med aktiv og passiv bestikkelse.

Endvidere fastsættes i artikel 20-23 forskellige bestemmelser om specialiserede myndigheder, samarbejde med og mellem nationale myndigheder, beskyttelse af personer, der samarbejder med retssystemet, og af vidner samt om foranstaltninger til at lette indsamling af bevismateriale og konfiskation af udbytte.

Endelig indeholder kapitel IV (artikel 25-31) en række bestemmelser vedrørende *internationalt samarbejde* bl.a. i form af retshjælp og udlevering med henblik på bekæmpelse af bestikkelse.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de gældende danske regler på disse områder, jf. herved bl.a. pkt. 3.4. og 3.5., må antages at opfylde de forpligtelser, som følger af de nævnte bestemmelser i OECD-bestikkelseskonventionen og Europarådets korrupsionskonvention.

Det forudsætter dog, at Danmark ved ratifikationen af Europarådets korrupsionskonvention i medfør af konventionens artikel 37, stk. 1, tager forbehold med hensyn til konventionens artikel 12. Herved sikres, at Danmark ikke bliver folkeretligt forpligtet til at kunne straffe handlinger, der er omfattet af artikel 12, i videre omfang, end reglerne om forsøg og medvirken, jf. straffelovens §§ 21 og 23, til forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv (straffelovens kap. 16) giver mulighed for.

Endvidere forudsættes det, at der i medfør af artikel 37, stk. 3, afgives erklæring om, at Danmark kan afslå at yde retshjælp efter artikel 26, stk. 1, såfremt begæringen vedrører en forbrydelse, som efter dansk ret anses for en politisk forbrydelse. Et sådant forbehold vil betyde, at Danmark ikke bliver folkeretligt forpligtet til at yde retshjælp i videre omfang end efter retshjælpskonventionen.

For så vidt angår OECD-bestikkelseskonventionens artikel 6 om *forældelsesfristen* for strafansvaret for aktiv bestikkelse af udenlandske tjenestemænd, bemærkes, at sådanne lovovertrædelser efter straffelovens § 122 i lovforslagets § 1, nr. 3, vil have en strafferamme på fængsel i 3 år og dermed være undergivet en forældelsesfrist på 5 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2. Der kan derfor heller ikke antages at være behov for lovændring med henblik på gennemførelse af artikel 6.

Med hensyn til bestemmelsen om *regnskabsførelse* i OECD-bestikkelseskonventionens artikel 8 har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyst følgende:

»Konventionens art. 8 pålægger de kontraherende stater at forbyde, at virksomheder anvender konti udenfor bogføringen, gennemfører transaktioner, som

er utilstrækkeligt definerede, eller uden at registrere dem, registrerer ikke-eksisterende udgifter, optager forpligtelser med urigtig angivelse af formålet eller benytter falsk dokumentation, alt sammen for at bestikke udenlandske embedsmænd eller for at skjule en sådan bestikkelse.

I bogføringsloven (lov nr. 1006 af 23. december 1998) fremgår af § 7, stk. 1, at alle transaktioner skal registreres nøjagtigt. Desuden kræves i § 6, stk. 1, at bogføringen skal tilrettelægges og udføres i overensstemmelse med god bogføringsskik under hensyn til virksomhedens art og omfang. Desuden skal bogføringen tilrettelægges således, at regnskabsmaterialet ikke ødelægges, bortskaffes eller forvanskes, ligesom det skal sikres mod fejl eller misbrug. Loven trådte i kraft 1. juli 1999. Ligeledes forudsættes i § 14, stk. 2, fuldstændighed og nøjagtighed af registreringerne i bogføringen. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår blandt andet, at den bogføringspligtige skal etablere et tilfredsstillende bogføringsmiljø med nødvendige interne kontroller til sikring mod, at regnskabsmateriale bevidst eller ubevidst forvanskes eller forsvinder. Bestemmelsen er udtryk for, hvad der i det mindste er god bogføringsskik, men kravene til virksomhedernes bogføring kan udfyldes, eventuelt skærpes af god bogføringsskik. Alle de i konventionens art. 8 omhandlede handlinger er omfattet af bogføringsloven uanset deres formål. Art. 8 anses herved for tilgodeset for så vidt angår bogføringslovgivningen, bortset fra særlige konteringskrav, der traditionelt reguleres i årsregnskabslovgivningens regler om regnskabsposter.

Under særligt grove omstændigheder straffes handlinger, hvorved bestemmelsen i lovens § 6 overtrædes, efter straffelovens § 302 med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og i tilfælde af grov uagtsomhed med bøde eller hæfte.

Årsregnskabsloven indeholder ikke krav om særskilt postering eller noteoplysning af bestiktelser. Imidlertid følger det af kravet om et retvisende billede i lovens § 4, at årsregnskabet, hvis bestikelsesbeløb eller -handling er væsentlig betydning for dets udsagn om virksomheden, skal suppleres med oplysninger herom. Menneskerettighedskonventionens forbud mod krav om selvinkriminering kan dog stå i vejen for særskilte oplysningskrav vedrørende bestiktelser, som virksomhedsledelsen selv har strafansvar for. Her kan § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 90 af 22. februar 1996 om statsautoriserede og registrerede revisors erklæringer have betydning, eftersom revisor skal oplyse, hvis hun eller han under sit arbejde er blevet bekendt med ansvar for medlemmer af ledelsen. Denne bestemmelse støttes af revisors pligt til i rimeligt om-